

Húsvét 7. vasárnapja

ApCsel 1,12-14

Visszatértek Jeruzsálembe

Erre az Olajfákról elnevezett hegyről, amely Jeruzsálemtől egy szombatnapi járásra van, visszatértek Jeruzsálembe. Amint megérkeztek, fölmentek az emeleti terembe, ahol együtt szoktak lenni: Péter és János, Jakab és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Alfeus fia, Jakab, a buzgó Simon és Jakab testvére, Júdás. Mindannyian egy szívvel, egy lélekkel állhatatosan imádkoztak az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt.

A szenvedéstörténetből megismertük azokat a helyeket, amelyek Jézus nyilvános működésének szokásos állomásai voltak. Az Olajfák hegye a Getszemane majornal, az olajprés házával Jézus éjszakai szállása volt, elképzelhető hogy nem csak a halála előtt, hanem korábban is. Ez a hely azonban Jézus halála és feltámadása után új jelentést kap, a hely az eseményekre emlékeztet. A hely jelentőségét megőrzendő zárandoklat indul újra és újra erre a helyre. Ezek a zárandoklatok őrzik meg Jézus élete fontos epizódjainak a helyét. Azt is fontosnak tartja megemlíteni Lukács, hogy az apostolok Jeruzsálembe való visszatérése nem szegi meg a szombati nyugalom törvényét. Igen fontos volt ez a mozzanat, hiszen a zsidókeresztény közösséget azzal vádolták, hogy olyan tanítót követ, amely a zsidó vallási törvényeket megszegte.

Hasonlóan fontos jelentést kap az „emeleti terem”, amely egy zsinagóga, Dávid sírjára épült zsinagóga felső emelete volt. Maga az elnevezés is különös, hiszen jellegénél fogva lokális elnevezésre utal, és ezzel hitelesíti a hely megnevezését. Az emeleti terembe visszatérő tanítványok ugyanakkor azzal is szembesültek, hogy amikor ebben a teremben utoljára együtt voltak a Mesterrel, mennyi mindent nem értettek és mennyire másként gondolkodtak. Ezért számukra visszatérni ide, a szenvedéstörténet kiinduló pontjához, a feltámadás után egy természetes önreflexió. Nem véletlen, hogy ez az önreflexió intenzív imával zárul. Istennek köszönik meg a hitkrízisük lezárását jelképező zárandoklatot.

Ugyanakkor a közösség természetesen kiegészül az apostolok apostolaival, a feltámadás első tanúival, az asszonyokkal, valamint az első hívővel: Jézus anyjával, Máriával. A feltámadt Jézusra való emlékezést

a földi közösségekben Mária segíti. Az ő hitét eddig a hivatalos apostolok nem nagyon vették figyelembe és nem is akartak tőle tanulni. De most, az új tapasztalatok után, a közösség nevesített és tisztelt tagja lesz Mária, a fájdalmas anyja, az első hívő, a Theotokosz.

A keresztény közösség volt az első, amely nőket is befogadott tiszteletreméltó tagjai közé, és a vallásosság művelését nemcsak a férfiak feladatává tette. A nők a későbbi keresztény egyházakban is igen fontos szerepet játszottak. Mária tisztelete pedig Lukács evangéliumában és az Apostolok cselekedetei művében kiemelt szerepet kap. Az utolsó vacsora termében együtt van a teljes egyház. Az sem véletlen, hogy ide térnek vissza imádkozni, mint ahogyan az utolsó vacsora termében születik meg Jézus utasítására az a liturgia, amely összeköti a világ-egyházat is: a szentmise. Benne Jézus testének és vérének tiszteletével, és Jézusnak a közösségbe hívásával az egyház legfontosabb működési módja mutatkozik meg.

Sok keresztény látogatott el azóta ebbe a terembe, látogatta meg az Olajfák hegyét, sőt ezeket a helyeket templomokkal is megjelölték. Nem mindegy, hogy zarándokként, vagy turistaként látogatjuk Jézus életének szent helyeit. A vallási turizmus csak egy-egy épülettel találkoztat, a zarándoklat a hely szellemével és a helyet naggyá tevő Jézus életének egy-egy eseményével. A vallási turizmushoz pénz és idő kell, a lelki zarándoklat pénz nélkül is elvégezhető és hatásosabb változást hoz a lélekben, mint egy kirándulás.